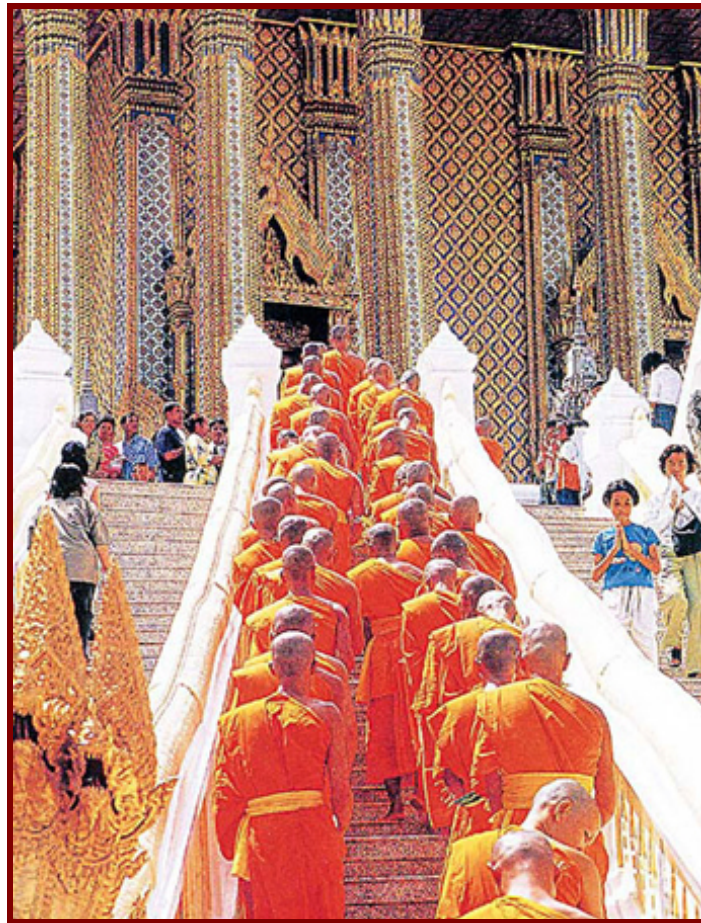

วันเข้าพรรษา

วันเข้าพรรษา เป็นวันสำคัญในพุทธศาสนาวันหนึ่ง ที่พระสงฆ์อธิษฐานว่าจะพักประจำอยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่ง ตลอดช่วงฤดูฝนที่มีกำหนดเป็นระยะเวลา 3 เดือน ตามที่พระธรรมวินัยบัญญัติไว้ โดยไม่ไปค้างแรมที่อื่น

"เข้าพรรษา" แปลว่า "พักฝน" หมายถึง พระภิกษุสงฆ์ต้องอยู่ประจำ ณ วัดใดวัดหนึ่งระหว่างฤดูฝน โดยเหตุที่พระภิกษุในสมัยพุทธกาล มีหน้าที่จะต้องจาริกโปรดสัตว์ และเผยแพร่ธรรมคำสั่งสอนแก่ประชาชน

ไปในที่ต่าง ๆ ไม่จำเป็นต้องมีที่อยู่ประจำ แม้ในฤดูฝน ชาวบ้านจึงตำหนิว่าไปเหยียบข้าวกล้าและพืชอื่น ๆ จนเสียหาย พระพุทธเจ้าจึงทรงวางระเบียบการจำพรรษา ให้พระภิกษุอยู่ประจำที่ตลอด 3 เดือน ในฤดูฝน คือ เริ่มตั้งแต่วันแรม 1 ค่ำ เดือน 8 ของทุกปี ถ้าปีใดมี เดือน 8 สองครั้ง ก็เลื่อนมาเป็นวันแรม 1 ค่ำ เดือน แแปดหลัง และออกพรรษาในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 เว้นแต่มีกิจธุระคือเมื่อเดินทางไปแล้วไม่สามารถจะกลับ ได้ในเดิยอนั้น ก็ทรงอนุญาตให้ไปแรมคืนได้ คราวหนึ่ง ไม่เกิน 7 คืน เรียกว่า "สัตตาหะ" หากเกินกำหนดนี้ถือ ว่าไม่ได้รับประโยชน์แห่งการจำพรรษา จัดว่าพรรษา ขาด

ระหว่างเดินทางก่อนหยุดเข้าพรรษา หาก พระภิกษุสงฆ์เข้ามาทันในหมู่บ้านหรือในเมืองก็พอจะหา ที่พักพิงได้ตามสมควร แต่ถ้ามานไม่ทันก็ต้องพึ่งโคนไม้ ใหญ่เป็นที่พักแรม ชาวบ้านเห็นพระได้รับความลำบาก เช่นนี้ จึงช่วยกันปลูกเพิง เพื่อให้ท่านได้อาศัยพักฝน รวมกันหลาย ๆ องค์ ที่พักดังกล่าวนี้เรียกว่า "วิหาร" แแปลว่า ที่อยู่สงฆ์ เมื่อหมดแล้ว พระสงฆ์ท่านออกจาริก ตามกิจของท่านครั้ง ถึงหน้าฝนใหม่ท่านก็กลับมาพัก อีก เพราะสะดวกดี แต่บางท่านอยู่ประจำเลย บางที่ เศรษฐีมีจิตศรัทธาเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา ก็เลือก

หาสถานที่สงบเงียบไม่ห่างไกลจากชุมชนนัก สร้างที่พัก
เรียกว่า "อาราม" ให้เป็นที่อยู่ของสงฆ์ดังเช่นปัจจุบันนี้

ทั้งนี้ โดยปกติเครื่องใช้สอยของพระตาม
พุทธานุญาตให้มีประจำตัวนั้น มีเพียงอัฐบริขาร อัน
ได้แก่ สบง จีวร สังฆาฏิ เข็ม บาตร รัดประคด หม้อ
กรองน้ำ และมีดโกน และกว่าพระท่านจะหาที่พักแรมได้
บางทีก็ถูกฝนต้นฤดูเปียกปอนมา ชาวบ้านที่ใจบุญจึง
ถวายผ้าอาบน้ำฝนสำหรับให้ท่านได้ผลัดเปลี่ยน และ
ถวายของจำเป็นแก่กิจประจำวันของท่านเป็นพิเศษใน
เข้าพรรษา นับเป็นเหตุให้มีประเพณีทำบุญเนื่องในวันนี้
สืบมา...

อย่างไรก็ตาม แม้การเข้าพรรษาจะเป็นเรื่องของ
พระภิกษุ แต่พุทธศาสนิกชนก็ถือเป็นโอกาสดีที่จะได้
ทำบุญรักษาดี และชำระจิตใจให้ผ่องใส ก่อนวัน
เข้าพรรษาชาวบ้านก็จะไปช่วยพระทำความสะอาด
เสนาสนะ ซ่อมแซมกุฏิวิหารและอื่น ๆ พอถึงวัน
เข้าพรรษาก็จะไปร่วมทำบุญตักบาตร ถวายเครื่อง
สักการะบูชา ดอกไม้ ธูปเทียน และเครื่องใช้ เช่น สบู่ ยาสี
ฟัน เป็นต้น พร้อมฟังเทศน์ ฟังธรรม และรักษาอุโบสถ
ศีลกันที่วัด “บางคนอาจตั้งใจงดเว้นอบายมุขต่าง ๆ เป็น
กรณีพิเศษ เช่น งดเสพสุรา งดฆ่าสัตว์ เป็นต้น อนึ่ง บิดา
มารดามักจะจัดพิธีอุปสมบทให้บุตรหลานของตน โดยถือ

กันว่า การเข้าบวชเรียนและอยู่จำพรรษาในระหว่างนี้จะ
ได้รับอานิสงส์อย่างสูง ”

นอกจากนี้ ยังมีประเพณีสำคัญที่ขาดไม่ได้เลย
คือ "ประเพณีหล่อเทียนเข้าพรรษา" ประเพณีที่กระทำ
กันเมื่อใกล้ถึงฤดูเข้าพรรษา ซึ่งมีมาตั้งแต่โบราณกาล
การหล่อเทียนเข้าพรรษานี้ มีอยู่เป็นประจำทุกปี เพราะใน
ระยะเข้าพรรษา พระภิกษุจะต้องมีการสวดมนต์ทำวัตร
ทุกเช้า - เย็น และในการนี้จะต้องมีรูป - เทียนจุดบูชา
ด้วย พุทธศาสนิกชนทั้งหลาย จึงพร้อมใจกันหล่อเทียน
เข้าพรรษาสำหรับให้พระภิกษุจุดเป็นการกุศลทานอย่าง
หนึ่ง เพราะเชื่อกันว่าในการให้ทานด้วยแสงสว่าง จะมี
อานิสงส์เพิ่มพูนปัญญาหุดา
สว่างไสว ตามชนบทนั้น การหล่อ
เทียนเข้าพรรษาทำกันอย่าง
เอิกเกริกสนุกสนานมาก เมื่อ
หล่อเสร็จแล้ว ก็จะมีการแห่
รอบพระอุโบสถ 3 รอบ แล้ว
นำไปบูชาพระตลอดระยะเวลา
3 เดือน บางแห่งก็มีการประกวดการตกแต่ง มีการแห่
แห่นรอบเมืองด้วยริ้วขบวนที่สวยงาม โดยถือว่าเป็น
งานประจำปีเลยทีเดียว

อย่างไรก็ตาม ในปีนี้ "วันเข้าพรรษา" จะตรงกับ
วันพุธที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2552

ชัยมุตตชาภา

